

DIJOURS SANT
CENA DEL SENYOR

LECTURA PRIMERA

El ritual del sopar pasqual

Lectura del llibre de l'Èxode

12, 1-8, 11-14

En aquells dies,
el Senyor digué a Moisès i a Aaron
mentres estaven en el país d'Egipte:
«Per a vosaltres,
este mes serà el primer de tots els mesos de l'any.
Digueu a tota la comunitat del poble d'Israel:
“El dia deu d'este mes, que cada família, cada casa,
prenga un anyell o un cabrit.
Si una família fóra poc nombrosa,
que el prenga junt amb la família del veí més pròxim,
fins a completar el nombre de persones,
que calen per a menjar-se'l.
Que siga un animal mascle, sense tara,
i que no tinga més d'un any.
Podeu prendre igual un anyell que un cabrit.

L'heu de guardar fins al dia catorze del mes,
i que tots els qui formen part
de la comunitat del poble d'Israel
el degollen aquell dia de vesprada,
que prenguen de la seua sang
i en posen en els dos brancals i en el travesser de les cases
on se'l menjaran.
Aquella mateixa nit han de menjar-ne la carn,
rostita a les brases,
amb pans sense rent i herbes amargues.

Per menjar-vos-el,
aneu cenyits, amb les sandàlies posades
i el bastó a la mà,
i vos l'heu de menjar corrents, perquè és la Pasqua,
és a dir, el 'pas' del Senyor.
Aquella nit passaré pel país d'Egipte
i faré morir tots els primogènits d'Egipte,
tant els dels hòmens com els dels animals,
i faré justícia contra les divinitats d'Egipte.
Jo soc el Senyor.
La sang serà un senyal en les cases on vosaltres viviu.
Quan veuré la sang 'passaré' de llarg

i, en el moment que jo castigue el país d'Egipte,
no caurà damunt de vosaltres la plaga de l'extermini.

Tingueu eixe dia com un memorial,
i celebren-lo com una festa del Senyor.
Que totes les generacions el celebren
com una institució perpètua.»»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

116 (115), 12-13.15-16.17-18 (R.: 1Co 10, 16)

R. El calze de la benedicció
és comunió amb la sang de Crist.

¿Què puc retornar al Senyor per tot el bé que m'ha fet?
Invocaré el seu nom, alçaré el calze
de la salvació.

R. El calze de la benedicció
és comunió amb la sang de Crist.

Al Senyor li dol
la mort dels qui l'amen.
Ah, Senyor, soc el vostre servent, fill de la vostra serventa.
Vós em trencàreu les cadenes.

R. El calze de la benedicció
és comunió amb la sang de Crist.

Vos oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom,
compliré les meues promeses,
ho faré davant de tot el poble.

R. El calze de la benedicció
és comunió amb la sang de Crist.

LECTURA SEGONA

Cada vegada que mengem este pa i bevem este calze, anunciem la mort del Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

11, 23-26

Germans:

Esta tradició que jo he rebut,
i que vos he transmés a vosaltres,
ve del Senyor:
Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat
prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué:

— «Açò és el meu cos, oferit per vosaltres.
Feu açò per a celebrar el meu memorial.»

Igualment, havent sopat, prengué el calze i digué:

— «Este calze és la nova aliança segellada amb la meua sang.
Cada vegada que en beureu,
feu-ho per a celebrar el meu memorial.»

Així, per tant,
cada vegada que mengem este pa i beveu este calze
anuncieu la mort del Senyor
fins que torne.

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 13, 34

Vos done un manament nou, diu el Senyor:
Que vos ameu els uns als altres
tal com jo vos he amat.

EVANGELI

Jesús demostrà fins a quin extrem amava els seus

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

13, 1-15

Eren ja les vespres de la festa de la Pasqua.

Jesús sabia que havia arribat la seua hora,
la de passar d'este món al Pare.

Ell, que sempre havia amat els seus en el món,
els amà fins a l'extrem.

Durant el sopar,

quan el diable ja havia posat en el cor de Judes,
fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo,
Jesús, conscient que el Pare ho havia deixat tot en les seues mans,
conscient que venia de Déu i a Déu tornava,
s'alçà de taula, es llevà el mantell
i se cenyí una tovalla;
després abocà aigua en un llibrell
i es posà a llavar els peus als deixebles i a eixugar-los-els
amb la tovalla que duia en la cintura.

Quan anava a llavar Simó Pere,
este li diu:

— «Senyor, ¿vós voleu llavar-me els peus a mi?»

Jesús li respon:

— «Ara no entens açò que faig, ho entendràs després.»

Pere li diu:

— «¡Mai de la vida vós no em llavareu els peus!»

Jesús li contestà:

— «Si no et llave, tu no seràs dels meus.»

Li diu Simó Pere:

— «Si és així, Senyor, no em llaveu només els peus:
llaveu-me també les mans i el cap.»

Jesús li respon:

— «Qui s'ha banyat només necessita llavar-se els peus;
ja està net tot ell.
I vosaltres ja esteu nets, encara que no tots.»

Jesús sabia qui l'havia d'entregar;
per això digué que no tots estaven nets.

Després de llavar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell
i assentat en taula, els digué:

— «Enteneu això que vos acabe de fer?
Vosaltres em dieu “Mestre” i “Senyor”,
i feu bé de dir-ho, perquè ho soc.
Si jo, que soc el Mestre i el Senyor,
vos he llavat els peus,
també vosaltres vos ho heu de fer els uns als altres.
Vos he donat exemple
perquè vosaltres ho feu tal com jo vos ho he fet.»

Paraula del Senyor.